

valg sidder en borgerlig regering, hvilket vi regner med, og Socialdemokratiet sådan føler sig sat lidt ud på et sidespor, hvad jeg godt kunne forestille mig at man ville gøre i adskillige sager, f.eks. på erhvervspolitikken, på skattepolitikken, på erhvervs politikken, på retspolitikken, kunne det så tænkes, at Socialdemokratiet ville komme lidt mere frem på banen i forhold til sundhedspolitikken? For så ville vi ikke være spor bange for at gå sammen med Socialdemokratiet om nogle sager på det her punkt.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Det er bare så slapt. For tredje gang svarer fru Pia Kjærsgaard ikke. Jeg må konstatere endnu en gang: Dansk Folkeparti har ingen krav. De lægger sig fladt ned på maven, og man kan lige så godt fra starten af stemme på Venstre eller Det Konservative Folkeparti, for så får man i et mindste den rene vare: ren borgerlig politik.

Så vil jeg gerne sige: Det er ikke nogle beregninger, Socialdemokratiet har foretaget. Det her er godt nok fra en artikel sidste år i Jyllands-Posten, den 27. februar, men er det ikke rigtigt, at Dansk Folkepartis skattepolitik massivt gavner de rigeste? Hvis man indfører én skatteprocent, der er ens for alle, og afskaffer alle fradrag, så må det jo også være dem, der er rigest, dem, der har den højeste lønindkomst, der får de store skattelettelser. Så kan kassedamen ellers få lov til at betale fuld pris for at få passet sine børn – 40.000 kr. ekstra om året.

Synes Dansk Folkeparti det er socialpolitik, der er værd at skrive hjem om?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Nu er det jo ikke socialpolitik, fru Pernille Blach Hansen står og taler om. Det har intet med socialpolitik at gøre, det kommer slet ikke ind under socialområdet.

På samme vis som vi har diskuteret sundhedsvæsenet i dag, så synes jeg, at det er en langt, langt bedre idé, at pengene følger barnet. Kan fru Pernille Blach Hansen gå med til, at man selv vælger, på hvilken måde man ønsker at få sit barn passet, om det skal være i en offentlig institution, om det skal være privat dagpleje, eller om man ønsker at gå derhjemme? Jeg synes, at det ville fungere meget bedre, hvis man også på det område havde et langt friere valg, end vi har i dag.

Så har jeg stor tillid til, at ved det valg, der kommer, kan vælgerne godt finde ud af, hvordan Folketinget skal sammensættes. Jeg har stor tillid til vælgerne. Jeg har stor tillid til, at folk godt kan finde ud af, hvorfor de skal stemme på Dansk Folkeparti, nemlig fordi vores mærkesager naturligvis vil have en ganske stor indflydelse på en borgerlig regering.

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg kan jo lige så godt sige det med det samme: Jeg kunne godt lide statsministerens tale. Jeg kunne godt lide den, fordi jeg synes, den lagde op til et svar på det, som denne forespørgsel drejer sig om, nemlig den indenrigs- og udenrigspolitiske situation.

Hvordan står det til i den verden, som i langt overvejende grad afgør, hvad vi har at gøre godt og skidt med herhjemme? Hvad er det for en udvikling, vi hvirvler af sted i? Hvordan står det til med den der globalisering, der jo betyder, at verden er så stor, så stor, og samtidig er den blevet så lille? Hvad er der for tendenser i udlandet? Hvad er det, der breder sig herhjemme på baggrund af den udvikling? Det synes jeg statsministeren forsøgte at give nogle bud på.

Man kan så til gengæld sige – efter at have lyttet til debatten i adskillige timer – at dette emne om globalisering og EU jo i hvert fald ikke er blevet skamredet. Det ville være synd at sige. Der er ingen, der har misbrugt statsministerens tale til for alvor at kaste sig over de store temaer. Den ros skal alle have!

Det, jeg navnlig godt kunne lide, selv om jeg synes, der blev gjort lidt for lidt ud af det i statsministerens tale, var, at statsministeren tydeligt sagde, at i globaliseringens tidsalder, hvor penge og magt flytter sig hurtigere, end man kan nå at registrere med det almindelige øje, skal der mere politik til. Der skal mere politisk styring til, for at vi får balancen mellem de markeds kræfter, der er pragtfulde til at løse nogle opgaver, og det politiske system, der skal til at løse nogle helt andre opgaver. Kombinationen af de to ting er jo det, vi har dyrket i Danmark i mange år.

Men det, jeg synes statsministeren kunne have gjort mere ud af, var EU. Statsministeren sagde, at EU er nøgleordet i det her og er svar på mange af disse ting. Gennem EU kan vi gå ind og påvirke mange af disse ting. Og når jeg tænker på, hvad der i dag egentlig er blevet sagt om EU, så undrer det mig faktisk, at det nu også skal være en død sild.